

Κατόρθωται ἤδη ἐν τῷ Κανονίῳ ὁ οἰκίσκος ἐν ᾧ διασταυροῦνται αἱ δύο εὐθεῖαι, ἡ μὲν ὀριζόντιος ζευγνύουσα τὸν τῆς Σελήνης κύκλον ἐδ', ἐπὶ τὸ ἀπέναντι θεμέλιον αὐτῆς ζ'. ἡ δὲ κατακόρυφος ἀναχωροῦσα ἀπὸ τὸν ἀνωθεν κύκλον τοῦ Ἡλίου ΚΑ', δείκνυσιν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατὰ τὸ ἔτος 1821 ἐτελέσθη τὴν 10 Ἀπριλίου ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων, μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν. Προσέτι εὐρίσκωμεν, ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος οἱ Ἰουδαῖοι ἐώρτασαν τὸ ἐκυτῶν Φάσχα τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἦτοι τὸ Μέγα Σάββατον τῶν Ὁρθοδόξων.

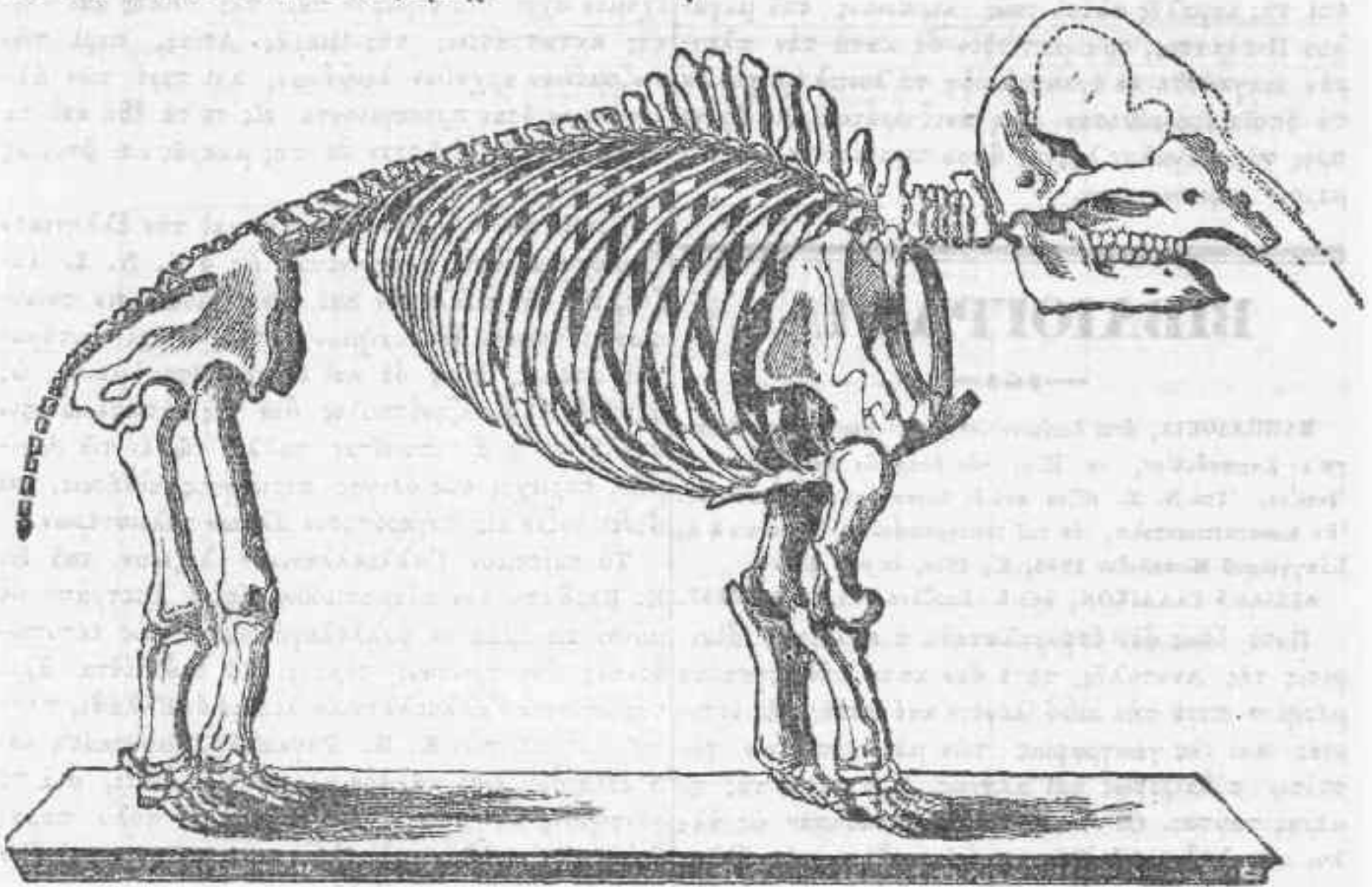
Εἰς τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον φθάνομεν καὶ διὰ τῆς μεθόδου περὶ ἧς λόγος ἐν σελ. 90 Παρατηροῦμεν ὅτι διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1821, ἐνμείχο

$$\begin{aligned} \text{Ἡλ. Κύκλ. } & \left(\frac{1821 \div 9}{28} = 65 + \frac{10}{28} \right) \quad \dots \quad 10, \\ \text{Κυριακὸν Γράμμα} & \dots \dots \dots \quad \text{B,} \\ \text{Σελ. Κύκλ. (χρ. ἀριθ.) } & \left(\frac{1821 \div 1}{19} = 95 + \frac{17}{19} \right) \quad \dots \quad 17, \\ \text{Επακ. Ἰουλ. } & \left(\frac{17 \times 11}{30} = 6 + \frac{7}{30} \right) \quad \dots \dots \dots \quad 7. \end{aligned}$$

Διὰ δὲ τοῦ παντοτεινοῦ ἡμερολογίου εὐρίσκωμεν ἐπίσης τὸ Πάσχα ἐορτασθὲν τὴν 10 Ἀπριλίου κατὰ τὸ 1821 ἔτος.

Μ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ.

Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Παρεόλαιου.

ΜΕΓΑΣ ΜΑΣΤΟΔΟΥΣ.

—000—

Ἐν τῶν πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ περιεργότερων ζώων, ὧν τὸ εἶδος ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι τὸ ὀνομασθὲν Μέγας Μαστόδους· λαμβάνομεν δὲ γνῶσιν τοῦ προϋπάρχοντος αὐτοῦ ζώου, ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων ὀστέων αὐτοῦ, τὰ ὅποια οἱ φυσιογράφοι συναρμολογήσαντες ἐφθασαν νὰ παραστήσωσιν εἰς ἡμᾶς ὁλόκληρον τὸν σκελετὸν τοῦ ζώου, ἐκ δὲ τοῦ συνόλου σχήματος ἐφθασαν καὶ νὰ μαντεύσωσιν ἄθῃ καὶ ἔξεις αὐτοῦ καὶ νὰ συγγράψωσι τὴν ἱστορίαν του.

Τὰ πρῶτα ὀστᾶ τοῦ Μαστόδοντος ἀνεκαλύφθησαν ἐν τῇ Ἀμερικῇ μεσοῦντος τοῦ τελευταίου αἰῶνος· καὶ τότε μὲν ἐθεωρήθησαν ὡς ἀνήγοντα εἰς ἕτερον

προκατακλυσμαῖον ζῶον ὀνομασθὲν Μαμμούθ· ἀλλ' ἀκόλουθοι ἀνασκαφαὶ ἔφεραν εἰς φῶς ἐντολέστερα ὀστᾶ, τὰ ὅποια ἀκριβέστερον ἐρευνηθέντα, κατέδειξαν μεγίστην διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο ζώων, τοῦ τελευταίου ὀνομασθέντος Μαστόδοντος ὡς ἐκ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ μαστοῦ σχῆμα φερόντων.

Οὐχ ἥττον ὑπάρχει καὶ τις ὁμοιότης μεταξὺ αὐτῶν, δι' ἧς πιθανὸν κατασταίνεται ὅτι ἀμφότερα ἀνάγονται εἰς τὴν αὐτὴν οἰογένειαν. Ὁ περικλεῖς μάλιστα Κυβιέρ θέλει τὸν Μαστόδοντα ἔχοντα ὡς ὁ ἐλέφας προβοσκίδα· στηρίζει δὲ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ ὅτι τοῦ, Μαστόδοντος ἔχοντος βραχύτατον τὸν λαιμὸν καὶ λίαν ὑψηλοὺς τοὺς πόδας, ἦτο ἀδύνατον ἡ προνοητικὴ φύσις νὰ μὴ ἐφρόντισε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς διὰ τοῦ ὄργανου τῆς προβοσκίδος, ὅπως τὸ ζῶον φέρῃ δι' αὐτῆς τὴν τροφὴν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸ στόμα.

Κατὰ τὸν Κυβιέρ, ἐν τῇ Βορείᾳ Ἀμερικῇ πλήθουσι τὰ λείψανα τοῦ Μεγάλου Μαστόδοντος ἰσο-

μεγέθους τῷ ἐλέφαντι, καὶ φέροντο: χυλιόδοντας οὐχ ἥττον ὑπερμεγέθεις.

Τὰ ὅσα αὐτοῦ ἦσαν, λέγει, ὀγκώδη καὶ λίαν στερεὰ· ἀξιοῦσι δὲ τινες ὅτι εὗρέθησαν, διατηρούμενα καὶ εὐδιάκοτα, καὶ ὅπλα (όνυχια) καὶ ὁ στόμαχος αὐτῶν, πρὸς δὲ βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ στόμαχος εὗρέθη πλήρης κλάδων δέν δρυσυντετριμμένων. Οἱ ἄγριοι, λέγει ὁ Κυβίερ, πιστεύουσιν ὅτι τὸ γένος αὐτῶν τῶν θηρίων κατεστράφη ὑπὸ τῶν Θεῶν πρὸς λύτρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος· ἄλλοι ἐξ αὐτῶν μυθολογοῦσιν ὅτι τὸ μέγα Πνεῦμα, ὀργισθὲν διὰ τὰ κακουργήματα τῶν ζώων τούτων, ἀπεφάσισε νὰ καταστρέψῃ αὐτὰ διὰ κεραυνοῦ· ἀλλ' ὅτι τὸ μεγαλήτερον ἐξ αὐτῶν, προκρίσιν ὅλα τὰ λοιπὰ, ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοὺς κεραυνούς τοῦ μεγάλου Πνεύματος, τραυματισθὲν δὲ κατὰ τὴν πλευρὰν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ λοιπὰ ὁμόφυλλα τὰ ὅποια ἐφρονεύθησαν ὅλα ἀνεξικρέτως καὶ ἐφυγε πρὸς τὰς μεγάλας λίμνας ὅπου περιφέρεται καὶ σήμερον μεμονωμένον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—•••••

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, ἥτοι δοκίμιον ἱστορικῆς περιγραφῆς τῆς ἀρχαίας Καππαδοκίας, καὶ ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν Καισαρείας καὶ Ἰαννίου. Ὑπὸ Ν. Σ. Ρίζου τοῦ ἐκ Συνέσου τῆς Καππαδοκίας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀνατολῆς, Ἐυαγγελιστοῦ Μισακλίδου 1856, Εἰς 16ον, ἐκ σελ. 150.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ, ὑπὸ Κ. Βαρβάτου. Ἐν Ἀθήναις 1857.

Ποτὲ ἴσως δὲν ἐσφυρηλατήθη ἡ πολιτικὴ διαίρεσις τῆς Ἀνατολῆς, ποτὲ δὲν κατεβλήθη τασχύτη μέριμνα περὶ τὴν καθήλειυσιν καὶ αὐτῆς τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας τῶν μερῶν τούτων τοσούτῳ ἀναιρέτως καὶ ἀλόγως, ὅσω κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Οἱ Ἕλληνες παρεστάθησαν ὡς ἄλλοι σύγκλητοι τῆς Ῥώμης, ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς ἄλλοι Κάρροι· ἡ χώρα αὐτῶν, πρὸς καταφρόνησιν καὶ τῶν σωζομένων μαρτυριῶν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας καὶ δόξης, διαμερισθεῖσα ἀπανεμήθη εἰς ἀκατονόμαστα ἐξαμβλώματα δυστοκηθέντα κατὰ τὴν μακρὰν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν· ἡ γλῶσσα αὐτῶν, ἡ γλυκυτάτη καὶ ἀμβροσία αὐτῆς πνοὴ τῶν Θεῶν τοῦ Ὀλύμπου, ἐξεφυλίσθη, καὶ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὰ τὰ χθρὲς καταπλήξαντα τὸν κόσμον ἀνδραγαθήματα αὐτῶν ἐμυκτρίσθησαν.

Εἰς τοιαύτην ἐμπαθεῖ παραμόρφωσιν δὲν ἔχομεν βεβαίως τί ἄλλο ν' ἀντιτάξωμεν εἰμὴ αὐτὸν τὸν ὀρθὸν λόγον, στήριζόμενον ἐπὶ τῶν ἀναμνηστικῶν τεκμηρίων ὅσα εὐχερῶς ἀρνούμεθα ἐκ τε τῆς ἱστορίας καὶ τῶν πραγμάτων. Λαβόντες κατὰ κληρονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν πατέρων ἡμῶν κατοικοῦντες, εἰ καὶ εὐάριθμοι καὶ διασπαρμένοι ἐνεκα ἄλλεπαλλήλων ἐπιδρομῶν καὶ κακώσεων, πανταχοῦ τοῦ ἀπεράντου κράτους τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Κωνσταντίνου, εὐκόλως θέλομεν ἀποδείξει ὅτι καὶ σήμερον ἐσμὲν ὅ,τι καὶ πρὸ αἰώνων ἦμεν. Ταύ-

την δὲ τὴν ἀπόδειξιν θέλομεν καταστήσει καὶ πειστικώτερον καὶ τραυτέρων ἐὰν ἀσχοληθῶμεν ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἐρευναν τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, καὶ μάλιστα τῆς ἱστορίας ὀρισμένων τινῶν μερῶν ἐκ τῶν ἥττον ἐρευνηθέντων, ὡς ἐπραξεν ὁ συγγραφεὺς τοῦ περὶ Καππαδοκίας δοκιμίου. Πρὸ τῆς καταλύσεως ἐτι τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ πόλεμος εἶχεν ἐρημώσει τὴν πλουσιωτάτην χώραν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· μαυσιωλεῖα οὐρανομήκη ἀνηγείροντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ἐκ κεφαλῶν ἀνθρωπίνων, καὶ τὴν γῆν τὴν γεννήσασαν τὸν πατέρα τῆς ποιήσεως καὶ τὸν πατέρα τῆς ἱστορίας, ἐπεκάλυψε ζόφος ἀμυθείας βυθός.

Ἐντεῦθεν αἱ ὀλίγισται καὶ ἀτελεῖς εἰδήσεις ὅσας ἔχομεν ἄχρι τῆς σήμερον περὶ τῆς ἱθικῆς καὶ ὕλικῆς καταστάσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, περὶ τῶν σωζομένων ἀρχαίων λειψάνων, καὶ περὶ τῶν ἀλλοιώσεων ὅσαι προσεγένοντο εἰς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ βαρεῖς δουλείας.

Εὐεργετῇ ἄρα τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα ὅστις καταγίνεται, ὡς ὁ Κ. Ν. Σ. Ρίζος, εἰς τὴν συλλογὴν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοιούτων εἰδήσεων. Τὸ δοκίμιον αὐτοῦ, εἰ καὶ σύντομον καὶ ἀτελές, ἴσως δὲ καὶ ἐνιαχοῦ ἐσφαλμένον, ὡς ἀξιοῖ ὁ Κ. Κουζηνόπουλος διὰ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς ἐν ᾗ ἀντιποιεῖται πολλὰ τῶν ἐν τῷ δοκίμῳ, περιέχει οὐκ ὀλίγας περιέργους εἰδήσεις, καὶ δίδει νύξιν εἰς συγκρότησιν ἄλλων τελειοτέρων.

Τὸ τρίτομον Γαλλοελληνικὸν λεξικὸν τοῦ Κ. Κ. Βαρβάτου δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι· ἐπετράπη δὲ μόνον εἰς ἡμᾶς νὰ φυλλολογήσωμεν τοὺς ἐκτυπωθέντας δύο πρώτους τόμους. Τὰ ἐκδοθέντα ἄχρι τῆς σήμερον Γαλλοελληνικὰ λεξικά ἐν Ἑλλάδι, πλην τοῦ λεξικοῦ τῶν Κ. Κ. Ῥαγκαβῆ, Σαμουρκάση καὶ Νικολαΐδου, εἰσὶ μᾶλλον γλωσσάρια· διότι, διὰ τὸ σύντομον, δὲν περιέχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παραδείγματα, πολλάκις δὲ οὐδ' ἐπισημιοῦνται καὶ ὅλα τὰ σημανόμενα τῶν λέξεων.

Ὁ Κ. Κ. Βαρβάτης ἐπάτησεν ἄλλην ὁδὸν· ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ δοκιμώτερα τῆς Γαλλίας λεξικά, μετέφερεν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέν ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οὕτω προσφέρει εἰς τοὺς ὁμογενεῖς λεξικὸν πληρέστερον τῶν προεκδοθέντων.

Τὸ λεξικὸν τοῦτο προσαποκτᾷ καὶ ἄλλην ἀξίαν ἐκ τοῦ ὀνόματος ὃ φέρει ἐν κεφαλίδι. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ὁ Γ', συγκατατεθείς διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς νὰ λάβῃ αὐτὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν του, δεικνύει πόσον τιμᾷ τὸ ἔργον.

«Monsieur, vous avez exprimé au Président de la République le désir de lui dédier le Dictionnaire Français-Grec que vous êtes sur le point de publier. En présence d'une foule de demandes analogues qui lui sont journellement adressées, le Prince avait dû se faire une loi de n'accepter officiellement aucune dédicace; mais l'ouvrage que vous préparez